

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ – ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ
ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ 22/1/2007

Υπάρχουν κάποιες φορές που οι πιο ξεπερασμένες, γερασμένες και συντηρητικές ιδέες παρουσιάζονται σαν κάτι το καινούριο και πρωτότυπο...σαν μια «αναγκαία» μεταρρύθμιση. Και μάλλον όλα δείχνουν πως σε μια τέτοια περίοδο ζούμε και εμείς με την κυβέρνηση και το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο να προωθούν την αναθεώρηση του άρθρου 16 και γενικά του Συντάγματος, αλλά να την παρουσιάζουν σαν κάτι το ευρέως αποδεκτό για το κοινό πάντα καλό.

Οι πανεκπαιδευτικές-παλλαϊκές κινητοποιήσεις της προηγούμενης εβδομάδας, με τη μαχητικότητά τους και πιάνοντας το «νήμα» των κινητοποιήσεων του Μάη – Ιούνη, διέψευσαν όμως έμπρακτα οποιοδήποτε ίχνος κοινωνικής συναίνεσης ως προς τον προωθούμενο εκπαιδευτικό και κοινωνικό μεσαίωνα, που επιχειρείται μέσω της αναθεώρησης του Συντάγματος. Οι **250 καταλήψεις** που υπάρχουν αυτή τη στιγμή σε **ΑΕΙ_ΤΕΙ** με τη μαζικότητα που τις διακρίνει δείχνουν πως το φοιτητικό κίνημα είναι και πάλι ζωντανό, έτοιμο να τους χαλάσει τα σχέδια. Οι μαθητικές καταλήψεις που έχουν αρχίσει να ξεπετάγονται από παντού και οι προσπάθειες για απεργιακές κινητοποιήσεις στους εκπαιδευτικούς και τους εργαζομένους, καταδεικνύουν ότι ο αγώνας μας έχει τις προϋποθέσεις να πάρει πανκοινωνικές διαστάσεις, έχει τη δυνατότητα να νικήσει.

Η κυβέρνηση, κάτω από την πίεση της εφαρμογής των προεκλογικών της δεσμεύσεων (σε επιχειρηματίες και κάθε λογής «κουμπάρους»), αλλά και υπό την πίεση όλων των μετώπων που έχουν ανοίξει απέναντί της **για μια ακόμη φορά δείχνει αδιάλλακτη**. Είτε προχωρώντας απευθείας στην ψήφιση της αναθεώρησης του άρθρου 16 δίχως δεύτερη συζήτηση μέσα στη βουλή (όπως αρχικά είχε οριστεί), είτε χρησιμοποιώντας το μόνο της «επιχείρημα», τη βία και την καταστολή, αποδεικνύει το φόβο της μπροστά στον πανεπιστημιακό ξεσηκωμό. Παράλληλα, τις τελευταίες μέρες **επιχειρείται από την κυβέρνηση της ΝΔ και από πολλά Μ.Μ.Ε. μια συστηματική προσπάθεια σπίλωσης** του αγώνα των φοιτητών, όπως επίσης και της **εικόνας του δημοσίου πανεπιστημίου, έτσι ώστε να νομιμοποιηθεί στη συνείδηση του κόσμου η ανάγκη για ιδιωτικά πανεπιστήμια**. Η ίδια η κυβέρνηση, όπως και το ΠΑΣΟΚ, πατούν πάνω στα προβλήματα που εσκεμμένα δημιούργησαν τόσα χρόνια με την πολιτική τους και βρίσκουν λύσεις ιδιωτικοποίησης (όπως ακριβώς και στα νοσοκομεία). Επιπλέον, η κυβέρνηση εκμεταλλεόμενη την εικόνα των επεισοδίων που έντεχνα ενορχηστρώνουν η ελληνική αστυνομία και η πολιτική της ηγεσία, στρέφεται ενάντια στο θεσμό του ασύλου, προβάλλοντας την ιδέα ότι δήθεν αυτό ευθύνεται για τα επεισόδια και προσπαθώντας να φέρει το νέο νόμο πλαίσιο από την πίσω πόρτα (σύμφωνα με τις δηλώσεις του κυβερνητικού εκπροσώπου). Πρόκειται για επεισόδια που δίνουν την αφορμή για να συκοφαντηθεί ο αγώνας και τα αιτήματα των φοιτητών και ως εκ τούτου είναι καταδικαστέα.

ΔΕ ΜΑΣ ΦΟΒΙΖΟΥΝ ΜΑΣ ΕΞΟΡΓΙΖΟΥΝ!

Η αναθεώρηση του Συντάγματος και του άρθρου 16 που καλούμαστε εμείς να αντιπαρατεθούμε είναι ίσως η μεγαλύτερη αντιλαϊκή τομή που έχει υπάρξει από τη μεταπολίτευση και μετά, αφού αφενός θέλει να συγκεφαλαιώσει θεσμικά όλες τις αλλαγές του προηγούμενου διαστήματος και αφετέρου (αν περάσει) θα ανοίξει το δρόμο για περαιτέρω αναδιάρθρωσεις. Σηματοδοτεί λοιπόν το τέλος της εποχής του λεγόμενου «κράτους πρόνοιας» που παρείχε έστω κάποια στοιχειώδη δικαιώματα στους πολίτες του, και επιδιώκει τη λεηλασία και την πλήρη αφαίμαξη φοιτητών - εργαζομένων προς όφελος της κυβέρνησης και των επιχειρήσεων.

Αυτή η «λεηλασία», η επιθετική δηλαδή κίνηση της κυβέρνησης και του ΠΑΣΟΚ (που παρά κάποιες «επικοινωνιακές» διαφωνίες συναινεί στα βασικά) ενάντια στις ανάγκες και τα δικαιώματά μας, που σηματοδοτεί η αναθεώρηση του Συντάγματος που ξεκίνησε από τις 10 του Γενάρη, κωδικοποιείται σε μια σειρά αναδιάρθρωσεων σε εκπαίδευση – εργασία και θα αποτελέσει τον πολιορκητικό κριό της κυβέρνησης για να περάσουν τα σχέδιά της. Συγκεκριμένα:

Α. Άρθρο 16: Η αναθεώρησή του θα οδηγήσει στη συνταγματική κατάργηση μιας μεγάλης κατάκτησης του φοιτητικού και ευρύτερα του λαϊκού κινήματος, της δημόσιας και δωρεάν παιδείας. Καταρχάς, για να ξεκαθαρίσουμε κάποιους μύθους που κυκλοφορούν, δεν υφίσταται ο όρος μη κρατικά – μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια. Η ιδιωτική πρωτοβουλία έχει πάντοτε το στόχο του κέρδους. Τα ιδιωτικά, θα είναι τα πιο προσαρμοσμένα πανεπιστήμια στις ανάγκες του κεφαλαίου όσον αφορά τα Προγράμματα Σπουδών, την έρευνα, τα πτυχία και τον συνολικό τρόπο λειτουργίας τους. Επομένως τα ιδιωτικά, θα

αποτελέσουν μοχλό πίεσης για την προώθηση της αναδιάρθρωσης στα δημόσια. Ο «ανταγωνισμός» μεταξύ ιδιωτικών και δημοσίων για το ποιος θα πάρει την (ήδη περιορισμένη) κρατική επιχορήγηση, θα αναγκάσει τα δημόσια να βρουν άλλους πόρους είτε μέσω της επιβολής διδάκτρων, που θα εντείνουν τους ταξικούς φραγμούς ανάμεσα στους οικονομικά προνομιούχους και μη φοιτητές, είτε με τη διεξαγωγή έρευνας κατά παραγγελία των επιχειρήσεων. Έτσι, θα ενταθούν τα ιδιωτικά – οικονομικά κριτήρια λειτουργίας των δημοσίων πανεπιστημίων, θα προάγεται λοιπόν η πλήρης μετατροπή - υποβάθμιση της εκπαίδευσης από κοινωνικό αγαθό σε ένα απλό εμπόρευμα προς πώληση και αγορά, που θα παρέχει μάλιστα πτυχία άχρηστα ή έστω απλά πιστοποιητικά κατάρτισης με ημερομηνία λήξης, που δε θα εξασφαλίζουν κανένα ουσιαστικό δικαίωμα στην εργασία. Επίσης στο αναθεωρημένο άρθρο 16 προβλέπεται και η συνταγματική κατοχύρωση του ήδη ψηφισμένου νόμου για την αξιολόγηση των πανεπιστημίων που έχει προς το παρόν παγώσει λόγω της πίεσης του φοιτητικού κινήματος, ώστε η εφαρμογή της (της αξιολόγησης), να είναι πολύ πιο δύσκολο να ανατραπεί.

Β. Άρθρο 103: άρση της μονιμότητας και περιορισμός της απεργιακής δυνατότητας των δημοσίων υπαλλήλων, **Άρθρο 22:** κατάργηση των διατυπώσεων που κατοχυρώνουν την εργασία «ως δικαίωμα των πολιτών», «την υποχρέωση της πολιτείας να μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης». Η αναθεώρηση των παραπάνω άρθρων, σε συνδυασμό με την υποβάθμιση των πτυχίων που θα επιφέρει η κατάργηση του άρθρου 16, θα δημιουργήσει έναν απόφοιτο με άκρως εξειδικευμένες και κατακερματισμένες γνώσεις, που δε θα έχει σταθερή εργασία, σταθερό ωράριο και αξιοπρεπείς απολαβές. Έτσι, στους χώρους δουλειάς, θα δημιουργηθεί ένα τοπίο εργασιακού μεσαίωνα όπου η μαύρη και η ελαστική εργασία, η γενίκευση της ανασφάλιστης εργασίας, η αυταρχικοποίηση και η εντατικοποίηση των ρυθμών δουλειάς, η ανασφάλεια της ανεργίας, η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας θα είναι πλέον η μοναδική πραγματικότητα.

Γ. Άρθρο 24: Αποχαρκτηρισμός δασικών εκτάσεων που θα θυσιάζει τη φύση στο βωμό του κέρδους και των πολεοδομικών σχεδίων.

Δ. Άρθρο 100: Ίδρυση συνταγματικού δικαστηρίου με δικαστές διορισμένους απευθείας από την κυβέρνηση που θα καταστήσει ακόμα πιο ανελαστικό τον ήδη περιορισμένο έλεγχο της συνταγματικότητας των νόμων από το σύνολο των απλών δικαστηρίων. Έτσι κάθε προσφυγή στο εν λόγω δικαστήριο για εκπαιδευτικά ή εργατικά ζητήματα πχ, θα είναι ποια άχρηστη αφού οι αποφάσεις που θα λαμβάνονται εκεί θα είναι τελείως ελεγχόμενες από τα εκάστοτε κυβερνητικά επιτελεία.

Ε. άρθρο 28 για την ευκολότερη εφαρμογή των συντηρητικών κοινοτικών οδηγιών της Ε.Ε. σε εθνικό επίπεδο με πλειοψηφία μόλις 50%, αντί της ενισχυμένης πλειοψηφίας που απαιτείται σήμερα.

Ζ. Συνταγματικός περιορισμός των διαδηλώσεων και συνολική συνταγματική κατοχύρωση του κρατικού αυταρχισμού. Η αναθεώρηση δηλαδή θέλει να επιβάλλει και συνταγματικά το χτύπημα στις δημοκρατικές ελευθερίες. Μετά τους τρομονόμους, το αντικομμουνιστικό μνημόνιο, την ωμή καταστολή του φοιτητικού και εργατικού κινήματος, την ποινικοποίηση των αγώνων ως παράνομοι και καταχρηστικοί, τώρα έχουμε και την απαγόρευση του θεμελιώδους δικαιώματος στη διαδήλωση. Το πολιτικό σύστημα δηλαδή προσπαθεί να θωρακίσει τον εαυτό του απέναντι σε οποιονδήποτε τολμήσει έστω να το αμφισβητήσει. Ιδιαίτερα μετά το πρόσφατο χτύπημα στην αμερικανική πρεσβεία και τις τελευταίες δηλώσεις Πολύδωρα οι κάμερες στους δρόμους και η διαρκής παρακολούθηση έχουν μπει πλέον για τα καλά στη ζωή μας, φτιάχνοντας μια οργουελική κοινωνία.

Αυτό που ξεκάθαρα προκύπτει από όλα τα παραπάνω, είναι ότι εκείνο το οποίο σίγουρα μπαίνει στο στόχαστρο είναι τα δικαιώματα μας σε εκπαίδευση και εργασία, καθώς επίσης και οι πάσης φύσεως δημοκρατικές ελευθερίες μας. Ακόμη λοιπόν και τα τελευταία ψήγματα του «κράτους πρόνοιας» τείνουν να καταργηθούν, χτυπιούνται και οι πιο θεμελιώδεις αρχές του ίδιου του αστικού κοινοβουλευτισμού όπως αυτό της (έστω) τυπικής ισότητας του πολίτη. **Επιχειρείται εν τέλει η δημιουργία ενός κράτους πιο συγκεντρωτικού, πιο κατασταλτικού, ενός κράτους που από το ίδιο του το DNA, το Σύνταγμα, θα είναι επιτελείο για την ανάπτυξη της κερδοφορίας του κεφαλαίου σε βάρος των δυνάμεων της εργασίας.** Κερδοφορία η οποία πραγματικά θα εξασφαλίζεται από κάθε πτυχή του ανθρώπινου βίου, θα αντλείται από το σύνολο των ανθρώπινων δραστηριοτήτων.

Αυτό το οποίο μπορεί να βγει σαν συμπέρασμα από την επιχειρούμενη συνταγματική αναθεώρηση, είναι ότι οι κυβερνώντες θέλουν να εντείνουν ξεκάθαρα την επίθεσή τους με γνώμονα μονάχα τα φράγκα και το κέρδος. Έτσι **προσπαθούν να κατασκευάσουν ένα νέο «μοντέλο» φοιτητή** πλήρως εντατικοποιημένου, ο οποίος θα τρέχει και δε θα φτάνει από μάθημα σε μάθημα, από το εργαστήριο στο σεμινάριο, για να πάρει εν τέλει ένα πτυχίο με αμφίβολη ισχύ που θα του εξασφαλίζει ελάχιστα και

ληξιπρόθεσμα επαγγελματικά δικαιώματα, ένα νέο «μοντέλο» απόφοιτου και εργαζομένου φτηνού και ευέλικτου, που όμως θα είναι ταυτόχρονα παραγωγικός και πειθαρχημένος στις απαιτήσεις και τις προτεραιότητες του εργοδότη. Ενός εργαζόμενου δηλαδή που δε θα κοστίζει πολλά και δε θα διεκδικεί καλύτερους όρους δουλειάς και ζωής, αλλά θα είναι πλήρως προσαρμοσμένος στις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων. Στην τελική, ένα νέο μοντέλο ανθρώπου που θα είναι διαρκώς υπό εκμετάλλευση, θα έχει ελάχιστο ελεύθερο χρόνο, θα είναι μόνος και άβουλος και με σκυμμένο το κεφάλι, ώστε να μπορέσει να διαιωνιστεί αναίμακτα αυτή η βαρβαρότητα.

Η αναθεώρηση του Συντάγματος λοιπόν, σηματοδοτεί έτσι την συνέχιση ενός κορυφαίου πολιτικού αγώνα διάρκειας. Ενός αγώνα από τον οποίο φοιτητές και εργαζόμενοι καλούμαστε να βγούμε νικητές.

Και προκειμένου να μπορέσει να επιτευχθεί αυτή η νίκη, απαιτείται από την πλευρά μας αφενός να συνειδητοποιήσουμε ότι η επίθεση που δεχόμαστε είναι πραγματικά συνολική και ενιαία και αφορά κάθε σχεδόν πτυχή της καθημερινότητάς μας και αφετέρου να δώσουμε από την πλευρά μας μια εξίσου συνολική απάντηση περνώντας στην αντεπίθεση. Δεν πρέπει λοιπόν να ξεχνάμε ότι όλα εκείνα για τα οποία παλέψαμε επιτυχώς το προηγούμενο διάστημα τίθονται ξανά σε αμφισβήτηση. **Δεν είναι τυχαία λοιπόν η δήλωση της Μαριέττας ότι... «ο νόμος πλαίσιο θα είναι απλώς ο εκτελεστικός νόμος της αναθεώρησης του άρθρου 16».** Τυχόν αναθεώρηση του Συντάγματος δηλαδή θα ανοίξει το δρόμο για την κατοχύρωση όλων αυτών των επιμέρους αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων και θα τις εντάξει σε ένα ενιαίο και συνολικό αντιδραστικό πακέτο.

Όλα τα παραπάνω είναι τόσο κρίσιμα, ώστε ο δικός μας αγώνας δεν πρέπει να είναι ένας αγώνας για την ...τιμή των όπλων. Πρέπει να είναι ένας αγώνας συνεχής, δυναμικός, μαζικός και συγκρουσιακός τόσο σε επίπεδο περιεχομένου, όσο και σε επίπεδο μορφών πάλης. Ένας αγώνας που σίγουρα δεν ξεκινάει από το μήδεν αλλά συνεχίζει να ξετυλίγει το νήμα των αγώνων του προηγούμενου διαστήματος: τη φοιτητική εξέγερση του Μάη – Ιούνη που μπλοκάρισε την ψήφιση του νόμου – πλαισίου, την επιθετική απεργία των 6 εβδομάδων από τους δασκάλους, τα μέτωπα που έχουν ανοίξει οι νοσοκομειακοί γιατροί και οι λιμενεργάτες με τις απεργίες τους.

Ένας αγώνας που θα βάλει πραγματικό μπλόκο στα μεγαλεπίβολα σχέδια ΝΔ - ΠΑΣΟΚ - ΕΕ για την κατάργηση των δικαιωμάτων μας, που θα πει ένα ξεκάθαρο «ΟΧΙ» στην αντιδραστική αναθεώρηση του Συντάγματος και του άρθρου 16. **Ένα «ΟΧΙ» που θα μπαίνει όχι από τη σκοπιά της υπεράσπισης του προηγούμενου Συντάγματος, το οποίο (Σύνταγμα του 75) άλλωστε έχει ήδη επιτρέψει τη δημιουργία μιας μορφής ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων, την ανεργία και την εργασιακή ανασφάλεια, αλλά από τη σκοπιά της εφαρμογής των σύγχρονων αναγκών φοιτητών – νεολαίας και εργαζομένων για μια άλλη πραγματικότητα σε εκπαίδευση – εργασία – κοινωνία.**

Που θα προσβλέπει δηλαδή: σε μια άλλη εκπαίδευση που από τα θεμέλιά της, από τα σχολεία, θα είναι πραγματικά δημόσια και δωρεάν, παραμερίζοντας έτσι κάθε λογής φροντιστήρια και ιδιωτικά εκπαιδευτήρια. Μια εκπαίδευση που δε θα είναι ένα αιώνιο τρέξιμο, ένα συνεχές κυνήγι βαθμών, ένα απέραντο εξεταστικό κάτεργο, μα θα αναπτύσσει την κριτική σκέψη και θα καλλιεργεί την κουλτούρα της αλληλοβοήθειας. Σε μια άλλη εργασία που δεν θα είναι «μαύρη» και ελαστική, αλλά μόνιμη και σταθερή για όλους με αυξημένες απολαβές και πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Εν τέλει, σε μια άλλη καθημερινότητα, σε μια διαφορετική και αξιοπρεπή ζωή.

Απαιτούμε:

- **Να μην αναθεωρηθεί το Σύνταγμα – καμιά καταργηση του αρ.16.** Όχι στα ιδιωτικά-μη κρατικά πανεπιστήμια Να κλείσει τώρα το ιδιωτικό πανεπιστήμιο που ίδρυσε η ΓΣΕΕ, να μη λειτουργήσει το ελληνοαμερικάνικο ίδρυμα στο Μαρούσι.
- **Να καταργηθούν οι νόμοι για Αξιολόγηση, ΙΔΒΕ, ΔΟΑΤΑΠ –** Όχι στην απαξίωση-εξατομίκευση των πτυχίων και τη διάσπαση των επαγγελματικών δικαιωμάτων που αυτά κατοχυρώνουν. Όχι στις πιστωτικές μονάδες και το παράρτημα διπλώματος
- **Να μην κατατεθεί ο νέος Νόμος – Πλαίσιο –** Καμιά συζήτηση για απόρριψη των φοιτητών με οποιοδήποτε τρόπο και για αλλαγή του χαρακτήρα του ασύλου. Όχι στην

κατάργηση των δωρεάν συγγραμμάτων, τις ανταποδοτικές υποτροφίες και την εισαγωγή manager.

Παλεύουμε για:

- **Δημόσια και Δωρεάν Εκπαίδευση** για όλους, σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες.
- **Ενιαίο πτυχίο με όλα τα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα σε αυτό, χωρίς κατατμήσεις και διασπάσεις**, ως τη μόνη ικανή και αναγκαία προϋπόθεση για την εύρεση δουλειάς και τη διεκδίκηση καλύτερων όρων εργασίας.
- Ανθρωπινούς ρυθμούς σπουδών και εργασίας .
- **Λιγότερη, μόνιμη και σταθερή δουλειά – δουλειά για όλους** με παράλληλη αύξηση των αποδοχών, με σταθερό ωράριο και πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα. Δίκαιη κατανομή του παραγόμενου πλούτου.
- Κατάργηση των εισφορών των μισθωτών μηχανικών στο ΤΣΜΕΔΕ. Τις εισφορές να πληρώσουν οι εργοδότες.
- Πραγματική αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης για την εκπαίδευση και τη βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής των σχολών. Λεφτά για την παιδεία, όχι για τους εξοπλισμούς και την πολεμική έρευνα
- Δωρεάν σίτιση-στέγαση-συγγράμματα-μεταφορές για όλους τους φοιτητές.
- **Προγράμματα σπουδών και έρευνα προσανατολισμένα στην κάλυψη των κοινωνικών αναγκών και όχι των αναγκών του κεφαλαίου.**
- **Φοιτητικό και εργατικό έλεγχο** στα προγράμματα σπουδών στην έρευνα και στη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων μέσω Γενικών Συνελεύσεων
- Καμία καταβολή διδάκτρων στα μεταπτυχιακά
- Όχι στους δύο κύκλους σπουδών, όχι στο σπάσιμο των σπουδών στα 3+2 έτη.
- **Καμία επαναδιαπραγμάτευση - κατάργηση του ασύλου. Διεύρυνση του στα σχολεία και στους χώρους δουλειάς.**
- Καμία επιχειρηματική δραστηριότητα μέσα στα πανεπιστήμια
- Κανένας Έλληνας φαντάρος έξω από τα σύνορα. Έξω η Ελλάδα από το NATO
- Ενιαίο 12χρονο υποχρεωτικό σχολείο.

Για τα ζητήματα της σχολής απαιτούμε:

- Κατάργηση των προαπαιτούμενων και του ν+3.
- Κατάργηση των υποχρεωτικών προόδων και εργασιών που εντατικοποιούν τις σπουδές μας. Αντικατάστασή τους με προαιρετικές – απαλλακτικές.

Προχωρούμε σε :

- Κατάληψη της σχολής έως τη Δευτέρα 29 του Γενάρη με εκδηλώσεις και αντιμαθήματα. Νέα Γενική Συνέλευση την Δευτέρα 29 Γενάρη, μέσα στην κατειλημμένη σχολή
- **ΠΟΡΕΙΑ στις 24/1 με συγκέντρωση 11:00 στο Πολυτεχνείο.**
- **Συντονισμό με γενικές συνελεύσεις φοιτητών - καθηγητές και εργαζομένους που κινούνται σε ανάλογη κατεύθυνση με τη δικιά μας. Ενιαίος συντονισμός φοιτητικών και σπουδαστικών συλλόγων.**
- Εξόρμηση για την κοινοποίηση της απόφασης του συλλόγου στην πόλη.
- Επανασύσταση των ομάδων εργασίας που δημιουργήθηκαν την περίοδο του Μαΐου-Ιουνίου.
- Σύσταση ανοιχτής σε όλους δημοκρατικής συντονιστικής επιτροπής που θα είναι υπόλογη στην Γ.Σ. για την υλοποίηση της απόφασης

